

A Fővárosi Ítéltábla a Lehner Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Lehner Katalin ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében - a Fővárosi Törvényszék 2017. november 14. napján kelt 19.P.21.065/2017/7-I. számú végzésével kijavított - a Fővárosi Törvényszék 2017. november 14. napján kelt 19.P.21.065/2017/7. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 9. sorszám alatt előterjesztett és 11. sorszám alatt indokolt, valamint az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és mellőzi az alperes elégtétel adására való kötelezését a ... című napilap ...-i lapszámában „...” és a ... internetes portálon ugyanezen a napon „...” címmel megjelent cikkeket érintően.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperesek és az alperes a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 120.000 (Százhuszezer) forint, a II. rendű felperest, hogy 64.000 (Hatvannégyezer) forint, az alperest, hogy 56.000 (Ötvenhatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezést követően részben megismételt eljárásban hozott, kijavított ítéletében kötelezte az alperest, hogy az általa kiadott ... című napilap ...-i lapszámában a "..." című cikkben, valamint az általa üzemeltetett ... internetes hírportálon megjelent "..." című cikkben, továbbá a napilap ...-i lapszámának "...", és az internetes portál "..." című cikkeiben, továbbá a ... napján kiadott napilapban megjelent "..." című cikkben és az internetes portálon megjelent "..."című cikkben a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.055/2016/5/II. számú jogerős ítéletében megállapított személyiségi jogsértéssel összefüggésben a II. rendű felperes vonatkozásában a jogsértő cikkekkal azonos helyen, azonos betűméretben, az on-line cikkek címe felett, a

hozzáférhetőségig tegye közzé a bírósági ítélet jogsértést megállapító rendelkezéseit, a bocsánatkérésével egyidejűleg 15 napon belül.

Az alperest a további jogsértéstől a II. rendű felperes vonatkozásában is eltiltotta. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 15 napon belül 500.000 forint tőkét és ennek napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a II. rendű felperesnek 15 napon belül 200.000 forint tőkét és ennek napjától 2014. szeptember 3. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát. Ezt meghaladóan az I. és II. rendű felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az I. rendű felperest, hogy 75.000 forint + áfa elsőfokú és 25.000 forint másodfokú, a II. rendű felperest, hogy 40.000 forint + áfa elsőfokú és 25.000 forint másodfokú perköltséget fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek. Felhívta az I. rendű felperest, hogy 90.000 forint, a II. rendű felperest, hogy 48.000 forint illetéket fizessenek meg az államnak külön felhívásra.

Ítéletének indokolásában idézte a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontját, 339. § (1) bekezdését, 355. § (1) bekezdését és (4) bekezdését, a 34/1992 (VI. 1.) AB határozatot, a Pp. 164. § (1) bekezdését, 163. § (2) és (3) bekezdését, 206. § (3) bekezdését.

Az I. rendű felperes által kifogásolt "... " közlés tekintetében úgy foglalt állást, hogy az olyan véleménynyilvánítás, amely nem indokolatlanul sértő, bántó, ezért személyiségi jogot nem sért. Tényként állapította meg, hogy az I. rendű felperes ... évben a ... vezérigazgatója és a ... tagja volt. Vezérigazgatóként irányította az ... tevékenységét, feladatát képezte a ... hatáskörébe tartozó ügyek előkészítése, előterjesztése és a ... határozatainak végrehajtása. Az állami vagyon feletti tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét a ... gyakorolta. A ... hatáskörébe tartoztak az állami vagyon hasznosításával, elidegenítésével - ideértve a cserét is -, valamint a vagyon kezelésével, továbbá megterhelésével kapcsolatos azon ügyek, amelyek értéke eléri, vagy meghaladja a 250 millió forintot. A vagyonkezelő kötelezettsége volt a rábízott vagyon értékcsökkenésének elhárítása, növekedésének biztosítása. ... évben egy külföldi befektető tudomást szerzett arról, hogy a ... északi partján a tervezett ...beruházás megvalósítására alkalmas állami tulajdonban álló területek találhatók, így elhatározta, hogy ezeket a területeket megszerzi, hogy azokon a beruházást megvalósítsa. A befektetőt a Pénzügyminisztérium képviselői tájékoztatták, hogy az állami tulajdonú ingatlanok megvásárlása kérdésében, a vagyontörvény rendelkezéseire figyelemmel, kizárólag a ... tud felvilágosítást adni, és azt javasolták, hogy keresse meg az ...-t. Ezt követően - különféle szakértői vélemények beszerzése után - a Magyar Állam képviseletében eljáró **I. rendű felperes neve** felperes, mint az ... vezérigazgatója - a ... határozatában foglalt hozzájárulás alapján - ... napján az ingatlanok tulajdonjogának - érték-különbözet megfizetésével történő - átruházására irányuló csereszerződést kötött a befektetővel. A csereszerződés a ... Körzeti Földhivatalhoz benyújtásra került, az a kérelmet nyilvántartásba vette, azonban az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre nem került sor, mivel jogerős ítélet megállapította, hogy az ... és a befektető között létrejött csereszerződés érvénytelen.

A csereügylettel összefüggésben több vádlottal, köztük a felperessel szemben is büntetőeljárás indult hűtlen kezelés büntettének elkövetése miatt. Az I. rendű felperes ... napjától ... napjáig előzetes fogvatartásban volt. Az ügy a sajtóban ... telekügylet, illetve ... csereszerződés néven vált ismertté.

A Kúria a 2017. június 28. napján hozott ítéletével bűnösnek mondta ki az I. rendű felperest hűtlen kezelés büntettének kísérletében. A cikk megjelenésekor a büntetőeljárás még folyamatban volt. Az akkori tények arról szóltak, hogy az I. rendű felperessel és más személyekkel szemben hűtlen kezelés gyanújával büntetőeljárás folyik az állami pénzek nem megfelelő kezelése miatt. A

sérelmezett írásból ezen tények kiderülnek. Ennek alapján az a véleményként megfogalmazott közlés, hogy „...”, akkor sem sérti az I. rendű felperes jóhírnevét, ha utóbb a bíróság csak hűtlen kezelés büntetetének kísérletében állapította meg a bűnösségét.

A hatályon kívül helyezést tartalmazó részítéletben foglalt utasításnak megfelelően a II. rendű felperes vonatkozásában az alperest elégtétel adására kötelezte, illetve eltiltotta a további jogsértéstől.

Rámutatott arra, hogy három cikk vonatkozásában többirányú jogsértést állapított meg. Álláspontja szerint az I. rendű felperes és az anyósa, mint a ... elnöke olyan közszereplők, akik a nyilvánosság érdeklődésére tartanak számot. A rájuk vonatkozó, jogszerű ténymegállapítások, illetve véleménynyilvánítások nem haladják a vélemény- és szólásszabadság kereteit. Köztudomású tényként kezelte, hogy az I. rendű felperest a közöltek nyomán hátrány érte. A 2 millió forint nem vagyoni kártérítési igényt azonban, a hasonló ügyekben kialakult gyakorlatra tekintettel, eltúlzottnak ítélte, ezért az alperest az I. rendű felperes részére 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte. Figyelemmel volt arra, hogy a másodfokú bíróság a korábbi elsőfokú ítélethez képest kevesebb jogsértést állapított meg, a megismételt eljárásban pedig az I. rendű felperes kereseti kérelme alaptalan volt.

A II. rendű felperes vonatkozásában azt emelte ki, hogy az üzleti vállalkozását ért kár tekintetében keresetösségi joggal nem rendelkezik. Az egyéb hátrányok tekintetében sem bizonyított a megállapított jogsértéssel való ok-okozati összefüggés. Összességében elfogadta és köztudomású tényként kezelte, hogy a II. rendű felperest hátrány érte az elszenvedett jogsértés folytán, erre tekintettel az alperest vonatkozásában 200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte.

A késedelmi kamatról a Ptk. 301. §-a alapján rendelkezett.

A Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően határozott a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperesek és az alperes is fellebbezéssel éltek.

A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmüknek teljes egészében való helyt adást, az alperes perköltségben való marasztalását kérték.

Előadásuk szerint a megismételt eljárásban három kérdésben kellett döntést hozni.

Az első kérdést illetően, vagyis, hogy jogsértő-e az I. rendű felperes személyére nézve az a kijelentés, hogy „...”, az elsőfokú bíróság ítéletének minden megállapítása téves. A sérelmezett írás ugyanis nem az ún. ... ügyel, hanem a felperesek családi ügyeivel, a felperesek közötti kapcsolattal foglalkozik. Így kizárt, hogy az alperes a cikkben a ... ügy mint büntetőeljárás ismert tényeit elemezné, és az ebből levont következtetéseit közölné.

A vizsgált alperesi kijelentés nem véleménynyilvánítás, az alperes ugyanis tényként állítja a perbeli mondatában azt, hogy az I. rendű felperes Ezt ráadásul nem a cikken belül, hanem abból kiemelve, a közölt fényképek mellett teszi. Közismert tény, hogy az olvasóközönség a képeket és a képaláírásokat akkor is megnézi és könnyen memorizálja, ha a teljes cikket egyébként nem olvassa el.

Az elsőfokú ítélet jogszabályt sért a nem vagyoni kártérítés összegét illetően is. Az összecszerűség megállapítása ugyanis nem történhet "darabszám alapon". A bírói mérlegelés azt jelenti, hogy a bíró az ügyben felmerült valamennyi körülményt számba veszi, figyelemmel a köztudomású tényekre és a felek előadására is. Az elsőfokú bíróságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy a perbeli cikksorozat megírásának idején az I. rendű felperes előzetes letartóztatásban volt, így a nyilvánosság előtt megjelenni nem tudott, saját álláspontját nem adhatta elő. A II. rendű felperes egyedül, veszélyeztetett terhesként viselte el a cikksorozat valamennyi negatív következményét. Az alperes hat hónapon keresztül rendszeresen, ismétlődően publikálta jogsértő kijelentéseit. A peres eljárás

2013. áprilisában indult és még mindig nem fejeződött be, a jogsértő cikkek immár 8 éve elérhetőek, anélkül, hogy a elszennvedett jogsértését elégtételt kaptak volna.

Nem felel meg a jogszabályoknak az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése sem: az elsőfokú bíróság ugyanis úgy döntött, hogy a másodfokú perköltséget teljes egészében viselni kötelesek, függetlenül attól, hogy a fellebbezésük eredményes volt, kérelmüknek az Ítéletábra nagyobb részt helyt adott. Az elsőfokú eljárásban megállapított perköltség teljes összege bruttó 177.800 forint, amely 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra tekintettel is eltúlzott, még arra az esetre is, ha az eljárás az alperes teljes pernyertességével fejeződött volna be.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperesek - jogerős részítélettel el nem bíralt - kereseti kérelmeinek teljes elutasítását, a felperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság ítélete a képmáshoz fűződő jog megsértése miatt megítélt kártérítés vonatkozásában nem áll összhangban a legújabb bírói gyakorlattal, különösen a Kúria Pfv.21840/2015/5., továbbá az Alkotmánybíróság 28/2014. (IX. 29.) számú határozataival. A jogalap tekintetében - a részítéletre figyelemmel - megváltoztatásra nincs mód, azonban a részítélettel el nem bíralt jogkövetkezmények tekintetében ezen határozatokkal összhangban álló ítélet hozható, ennek alapján az I. rendű felperes képmáshoz fűződő jog vonatkozásában előterjesztett további kereseti kérelmei elutasításának van helye.

A további jogsértések tárgyi súlya rendkívül csekély, hiszen ténylegesen egy összetett jogkérdésben való tévedés valószínűsítette meg a jogsértő magatartást, így a nem vagyoni kártérítés, mint szubjektív jogkövetkezmény jogalapja nem áll fenn.

A II. rendű felperes javára megítélt nem vagyoni kártérítés is eltúlzott, hiszen a jogsértés tárgyi súlya szintén rendkívül csekély, a II. rendű felperes személyes előadása során elsősorban a jogalapjában is elutasított kereseti kérelmeire helyezte a nem vagyoni kártérítés iránti igényének súlypontját.

Az elégtételadás és az eltiltás körében az elsőfokú ítélet a felperesek kereseti kérelmét nem ismerteti és jogszabályi hivatkozást sem tartalmaz, ami sérti a Pp. 221. §-át.

A felperesi és az alperesi fellebbezések nem megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével azonban a Fővárosi Ítéletábra részben nem értett egyet.

A másodfokú bíróság - a fellebbezési kérelmek és ellenkérelmek keretein belül, anélkül azonban, hogy bármely fél fellebbezését megalapozottnak ítélné - elsőként arra mutat rá, hogy a Fővárosi Ítéletábra 2.Pf.21.055/2016/5/II. szám alatt az ügyben már részítéletet hozott, amelyben - jogerősen - megállapította, hogy az alperes az I. és II. rendű felperesek jóhírnévhez fűződő jogát azzal sértette meg, hogy az általa kiadott ... című napilap ...-i lapszámában „...” címmel megjelent cikkben, valamint az általa üzemeltetett ... internetes portálon ugyanezen a napon megjelent „...” című cikkben valótlanul állította, hogy a **I.rendű felperes neve** I. rendű alperes által vezetett ... ellenőrzését a II. rendű felperes édesanyjának, a ... akkori elnökének kellett volna ellátnia, ezért az I. és II. rendű felperesek a kapcsolatukat és a közös gyermekük születését éveken át titokban tartották. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet az I. rendű felperes képmáshoz való jogának és emberi méltóságának megsértésére, valamint az eltiltásra és elégtételadásra vonatkozó, továbbá a fentieket meghaladóan a II. rendű felperes keresetét elutasító rendelkezése vonatkozásában helybenhagyta.

A részítéletben foglalt hatályon kívül helyezés két kérdéskört érintett: a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak az I. rendű felperes el nem bíralt kereseti kérelme tekintetében kellett állást foglalnia. Ez a kereseti kérelem annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette az I.

rendű felperes jóhírnévhez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát annak valótlan állításával, hogy az I. rendű felperes „...”. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróságnak a II. rendű felperes által igényelt objektív, továbbá a felperesek által érvényesíteni kívánt szubjektív jogkövetkezmények, nem vagyoni kártérítés tekintetében kellett döntést hoznia.

A másodfokú bíróság részítéletében (7. oldal 6. bekezdés) azt állapította meg, hogy az alperes által kiadott ... című napilap ...-i lapszámában a „...”, valamint az ugyanezen a napon az alperes által szerkesztett ... internetes portálon „...” címmel megjelent cikkekben az I. és II. rendű felperes személyét érintő jogsértő tartalom nem található, a felpereseknek nincs keresetösségi joguk. Ezen cikkek vonatkozásában jogsértés megállapítására nem került sor, a hatályon kívül helyezés sem érintette a felperesek e vonatkozásban előterjesztett kereseti kérelmét, a kereset e vonatkozásban tehát jogerősen elutasításra került. A jogerős részítélet tartalmát - a Pp. 229. § (1) bekezdésének megfelelően - mind a feleknek, mind az elsőfokú bíróságnak irányadónak kell tekintenie, az attól való eltérésre nincs lehetőség. Ennek megfelelően a megismételt eljárásban a ...-i írásokban foglaltak okán a II. rendű felperes vonatkozásában nem volt helye elégtétel adására kötelezésnek és a jogsértéstől való eltiltásnak sem.

Erre tekintettel a másodfokú bíróság - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és mellőzte az alperes elégtétel adására való kötelezését a fenti cikkekkel érintően.

A megismételt eljárásban abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperes megsértette-e az I. rendű felperes jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy valótlanul állította, miszerint az I. rendű felperes „...”.

A felperes, mint az ... vezetője a perbeli írások megjelenésekor közszereplő volt, az ebbéli tevékenységének adott esetben akár éles hangú vagy túlzó kritikáját is tűrni köteles. A demokrácia lényegi eleméhez tartozik az állami rendszer működésének és tevékenységének szabad bírálata, kritikája. A közügyekre vonatkozó, a közéletben szerepet vállaló személyeket és szervezeteket érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, korlátozása csak szűk körben nyerhet igazolást.

Visszaulva az elsőfokú bíróság ítéletének tényállási részében és jogi indokolásában foglaltakra, a Fővárosi Ítéltábla csupán arra mutat rá, hogy a sérelmezett közlés olyan véleménynyilvánítás, amely kellő ténybeli alapokkal rendelkezik, nem okszerűtlen, a logika szabályaival nem ellentétben álló. Ennek megfelelően az erre vonatkozó felperesi kereset elutasítására a jogszabályoknak megfelelően került sor.

Nem volt jogszerű lehetőség a nem vagyoni kártérítés összegének felemelésére, illetve leszállítására sem.

A nem vagyoni kártérítés funkciója, hogy kárpótlást nyújtson az elszenvedett nem vagyoni sérelemért. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott nem vagyoni kártérítési összeg a perbeli esetben szükséges, de egyben elegendő is a felpereseket ért sérelem pénzbeni ellentételezésére. Az összegszerűség meghatározása során - a felperes által hivatkozottaknak megfelelően - valóban nem a megállapított jogsértések „darabszámának” van jelentősége. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem is ezt, hanem a jogsértések súlyát értékelte, a hatályon kívül helyező határozatban foglaltaknak megfelelően szem előtt tartva, hogy a ...-i alperesi lapszámában sérelmezettek nem bizonyultak jóhírnévsértő közlésnek, valamint, hogy az I. rendű felperes a megismételt eljárásban peresztes lett. A felperesek az összegszerűség körében értékelhető, általuk előadott körülményeket nem igazolták, e vonatkozásban bizonyítást nem ajánlottak fel, így az elsőfokú bíróság - jogszerűen - kizárólag a köztudomású tényeket vette figyelembe az összeg meghatározásánál. Ezeket a tényeket és a jogsértés súlyát megfelelően értékelve, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperest ért nem vagyoni sérelem 500.000 forint, a II. rendű felperest ért nem vagyoni sérelem 200.000 forint nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy

a peres eljárás időtartama az összecszerűség meghatározásánál nem vehető figyelembe.

Az alperesi fellebbezés tükrében a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az I. rendű felperes képmáshoz való jogának megsértése jogerősen megállapítást nyert, az - a Pp. 229. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően - szintén ítélt dolog. A Fővárosi Ítéltábla már a részítéletében is rámutatott arra, hogy az I. rendű felperest a büntetőeljárás során, vezetőszáron ábrázoló fényképfelvétellel illusztrált cikk nem az I. rendű felperest érintő, a közfeladatának ellátásával összefüggésben terhére rótt bűncselekmény miatt indult büntetőeljárásról szól. Az írás az I. és II. rendű felperesek kapcsolatát, annak eltitkolását, annak lehetséges indokait boncolgatja, illetve a II. rendű felperes édesanyjának, a ... akkori elnökének ellenőrzési jogköréről szól, a két téma között próbál összefüggést felállítani.

A jogsértés megállapítását az adott esetben ez alapozta meg, az a vonatkozó, újonnan alakuló bírói gyakorlatnak nem mond ellent. A jogsértés megvalósulására tekintettel a nem vagyoni kártérítés megállapítására jogszerű lehetőség volt. A jogsértés tárgyi súlya a perbeli esetben valóban nem volt kiemelkedően magas, a nem vagyoni kártérítés összege azonban ezt figyelembe véve is megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak, az eltúlzottnak nem tekinthető.

A jogsértő további jogsértéstől való eltiltása, továbbá elégtétel adására való kötelezése a jogsértésnek a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott objektív jogkövetkezményei, azokat a II. rendű felperes tekintetében az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően alkalmazta, az erre vonatkozó indokolás mellőzése, illetve a kereseti kérelem e körben való ismertetésének elmulasztása a per érdemi elbírálására kihatással nem volt.

Nem alapos a felperesi fellebbezés a perköltséget érintően sem.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés a) pontja szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 forint,

A (4) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy nemperes eljárásban és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a munkadíj a peres eljárásban megállapítható munkadíj legfeljebb 50%-a.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperest 75.000 forint + áfa elsőfokú és 25.000 forint másodfokú, a II. rendű felperest 40.000 forint + áfa elsőfokú és 25.000 forint másodfokú perköltség alperes részére való megfizetésére kötelezte.

Helytálló a felperesek azon fellebbezési érvelése, hogy az elsőfokú bíróságnak a Fővárosi Ítéltábla részítéletében megállapított másodfokú perköltség viseléséről a pernyertesség, peresztesség arányában kellett volna rendelkeznie.

Az összességében megítélt perköltség azonban még ennek figyelembevételével sem eltúlzott, az a fenti jogszabályi rendelkezéseknek megfelel. A pertárgy értéke az I. rendű felperes tekintetében 2.000.000 forint, a II. rendű felperes vonatkozásában 1.000.000 forint volt. Ennek alapján - az IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja szerint - a felperesek teljes peresztessége esetére az alperes részére megállapítható elsőfokú perköltség összege az I. rendű felperest illetően 100.000 forint, a II. rendű felperest érintően 50.000 forint lett volna. Figyelembe kell venni ugyanakkor azt is, hogy az alperes az IM rendelet 3. § (6) bekezdése értelmében a fenti összegek ½-ét volt jogosult felszámítani a megismételt eljárásban, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróságnak döntést kellett hoznia a Fővárosi Ítéltábla részítéletében megállapított 25.000-25.000 forint másodfokú költség vonatkozásában is. Teljes pernyertesség esetén tehát az alperes az I. rendű felperestől összességében 175.000 forint, a

II. rendű felperestől 100.000 forint perköltségre tarthatott volna igényt a részben megismételt elsőfokú eljárásban.

A perbeli adatokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság a pernyertesség, pervesztesség arányát az I. rendű felperes tekintetében 75-25%-ban, a II. rendű felperes vonatkozásában 80-20%-ban állapította meg a felperesekre terhesebben, az alperes ezen - a másodfokú bíróság által is elfogadott - arány figyelembevételével tarthatott igényt perköltsége megtérítésére. Ennek figyelembevételével az összességében 100.000, illetve 65.000 forintos perköltségben való marasztalás eltúlzottnak nem tekinthető, a fenti - az elsőfokú bíróságtól eltérő - indokok alapján a felperesek perköltség viselésére való kötelezése jogszerű, a perköltség összegének az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján való mérséklésére nincs mód.

A fellebbezések eredménytelensége folytán a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban a pernyertesség, pervesztesség arányát 50-50%-ban állapította meg, és a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdés második fordulata alapján akként rendelkezett, hogy a peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik. A fellebbezések alaptalanságára tekintettel valamennyi peres fél maga köteles viselni - a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2018. március 22.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő